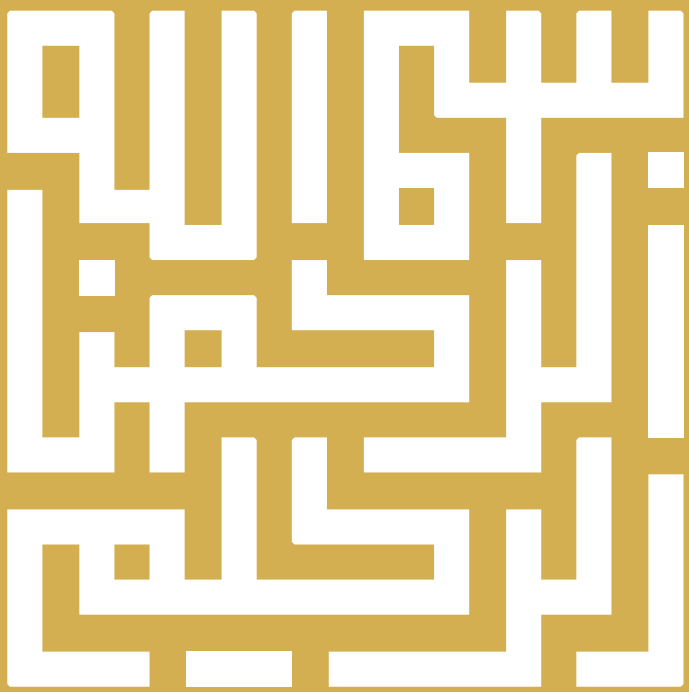

راز پیروزی

فهرست

مقدمه ۶

- بخش اول: آیات فتح ۹
  - اول. صبر ۱۰
  - دوم. نصر ۱۲
  - سوم نصرت الهی ۱۴
  - چهارم. فتح ۱۶
  - پنجم. ومارمیت اذ رمیت... ۱۸
- بخش دوم: کلید رحمت ۲۱
  - سوره فتح ۲۴
  - دعای چهاردهم صحیفه سجادیه ۳۴
  - دعای توسل ۴۰
- بخش سوم: سهم من در میدان ۴۹
- بخش چهارم زیارت عاشورا ۵۵
- بخش پنجم: زیارت اربعین ۶۵
- بخش ششم: اشعار پایداری ۷۳

مقدمه

بسم‌الله الرحمن الرحیم

رسول گرامی اسلام حضرت محمد مصطفی صلی‌الله‌علیه‌وآله، در هنگامه رویارویی امیرالمؤمنین علیه‌السلام با عمرو بن عبدوَد فرمودند:

«بَرَزَ الإِيمانُ كُلُّهُ إِلَى الشِّرْكِ كُلِّهِ»

یعنی: تمام ایمان در برابر تمام شرک، صف‌آرایی کرد.

امروز، قرن‌ها پس از آن واقعه تاریخی، گویی صحنه تاریخ بار دیگر تکرار شده است؛ این‌بار در هنگامه‌ای نو، که تمامی جبهه حق و باطل در مقابل یکدیگر صف‌آرایی کرده‌اند، این فرزندان حیدر کرارند که با تکیه بر ایمان، اخلاص، و تبعیت از ولایت، در برابر توطئه مشترک استکبار آمریکایی و صهیونیسم جهانی ایستاده‌اند.

جنگ دوازده‌روزه رژیم صهیونیستی و آمریکا با جمهوری اسلامی ایران، آزمونی الهی و صحنه‌ای روشن از تحقق وعده‌های پروردگار بود؛ وعده‌هایی که در سایه پایداری ملت شجاع ایران و با توکل بر خداوند متعال، به دستان مردان الهی به حقیقت پیوست.

در این روزهای حساس و پرحادثه، فرماندهی کل قوا، حضرت آیت‌الله‌العظمی امام‌خامنه‌ای(مدظله‌العالی)، ضمن مدیریت میدانی نبرد، با نگاهی پیامبرگونه و پدرانه، همه مؤمنان را به دعا برای پیروزی رزمندگان اسلام فراخواندند. ایشان با تأکید بر اقتدار جبهه حق و ضربات سهمگین به هیمنه استکبار، در بیانات نورانی خود بر اهمیت یاد خدا و استمداد از قدرت الهی تأکید ورزیدند.

قرائت سوره مبارکه «فتح»، دعای چهاردهم صحیفه سجادیه، و دعای شریف توسل، از جمله توصیه‌های همیشگی امام امت است؛ چرا که بر اساس آموزه‌های الهی، پیروزی در میدان، تنها با سلاح و تجهیزات به‌دست نمی‌آید، بلکه در گرو ایمان راسخ، توکل صادقانه، و طلب یاری از درگاه پروردگار متعال است.

این کتاب، پاسخی است به همان دعوت مبارک؛ مجموعه‌ای از آیات نورانی قرآن کریم، به‌ویژه سوره‌هایی که روح جهاد و فتح را در جان انسان زنده می‌سازند، به همراه منتخبی از ادعیه گران‌سنگ همچون فقراتی از صحیفه سجادیه، دعای توسل، و زمزمه‌های معنوی که قرن‌ها مأمن دل‌های عاشق و همراه مجاهدان راه خدا بوده‌اند.

اینجا، واژه‌ها نشانه‌اند از پیوند زمین و آسمان؛ از قدرت دعا و روح توکل. این برگ‌ها، هدیه‌ای است به سپاهیان امام خامنه‌ای (مدّظلّه‌العالی)؛ رزمندگانی که گمنام و دور از خانه و خانواده، با دل‌هایی آکنده از یقین، در خط مقدم ایستاده‌اند و با توسل به پروردگار قادر متعال و تمسک به راه اولیای الهی، وعده فتحی بزرگ را تحقق خواهند بخشید، ان‌شاءالله.

با امید به آنکه در کنار زنده نگاه داشتن ایام‌الله، همواره به یاد داشته باشیم که ایمان، دعا، توسل و تبعیت از ولایت، قوی‌ترین و کارآمدترین سلاح مؤمنان در همه میدان‌هاست.

یاد و خاطره سیصد شهید والامقام و هزاران ایثارگر عزیز شرکت ملی مناطق نفت‌خیز جنوب را گرامی می‌داریم و از درگاه الهی، نصرت نهایی و پیروزی جبهه اسلام بر سپاه کفر و شرک را مسئلت می‌نماییم.

وَ ما النَّصرُ إلّا مِن عِندِ اللَّهِ العَزیزِ الحَکیم

سجاد محمدی

رئیس امور ایثارگران شرکت ملی مناطق نفت‌خیز جنوب

بخش اول

آیات فتح

اول . صبر

«حضرت موسیٰ وقتی به مصر آمد، یک زندگی آرام و راحتی که نداشت؛ خودش و بنی‌اسرائیل در نهایت شدّت بودند:

قالوا اوذینا مِن قَبلِ اَن تَأتیَنا وَ مِن بَعدِ ما جِئتَنا[1]؛

بنی‌اسرائیل به موسیٰ میگفتند که قبل از اینکه شما بیایی به عنوان پیغمبر در مقابل فرعون بایستی، ما زیر شکنجه بودیم، حالا هم که آمدی باز زیر شکنجه‌ایم! حضرت موسیٰ به آنها فرمود:

قالَ موسیٰ لِقَومِهِ استَعینوا بِاللهِ وَ اصبِروا[2]؛

استعانت کنید، از خدای متعال کمک بخواهید، صبر کنید، استقامت کنید، مسائل درست خواهد شد؛ و درست شد. همانهایی که گله میکردند که داریم شکنجه میشویم، جلوی چشم خودشان دیدند که فرعون و فرعونیان با ذلّت تمام در آب غرق شدند، نابود شدند و اثری از قدرت و سلطنتشان باقی نماند؛ فقط اجسامشان باقی ماند جلوی چشم، برای عبرت.

۱ - اعراف/ بخشی از آیه ۱۲۹
۲ -اعراف/ ۱۲۸

به این چشم نگاه کنید به حوادثی که پیش می‌آید، به سختی‌ها، به دشواری‌ها. جواب حضرت موسیٰ این است:

اِستَعینوا بِاللهِ وَ اصبِروا؛

از خدای متعال استعانت کنید، کمک بخواهید و صبر کنید. شک نکنید سرانجام این ایستادگی‌ها، شکست دشمنان است، شکست رژیم خبیث فاسدِ فاسق صهیونیستی است.[3]»

۳ - بیانات مقام معظم رهبری در دیدار با مردم، ۱ فروردین ۱۴۰۴

دوم. نصر

«به خدای متعال باید توکل کرد، به خدا باید اعتماد کرد، به خدای متعال باید حسن ظن داشت. خدای متعال وعده کرده است:

و لینصرنّ اللّه من ینصره؛

آن کسانی که در راه نصرت دینِ خدا حرکت میکنند، وقتی حرکت کنند، خدا آنها را نصرت میدهد. بله، طرفدار دین خدا باشیم، کاری هم انجام ندهیم، گوشه‌ی خانه بخوابیم، نصرتی وجود ندارد؛ اما وقتی که حرکت میکنیم برای نصرت دین خدا، ممکن است هزینه هم داشته باشد، اما نصرت قطعی است؛ همچنانی که از اول انقلاب تا امروز، در چالشهای گوناگون، ملت ایران پیروز شده است؛ این نصرت الهی است[۴].»

«در کار خدای متعال خلف وعده نیست:

و من اصدق من اللّه قیلا[۵].

۴ - بیانات مقام معظم رهبری در دیدار با مردم چالوس و نوشهر، ۱۳۸۸/۷/۱۵

۵ - نساء/۱۲۲

اگر خدای متعال به مؤمنین وعده‌ی نصرت میدهد، وعده‌ی استخلاف در ارض میدهد، وعده‌ی عزت میدهد، این وعده‌ها راست است. علت اینکه ما این وعده‌ها را در عرصه‌ی زندگی خودمان نمی‌بینیم، این است که ما به شرایط الهی عمل نمیکنیم؛

و اوفوا بعهدی اوف بعهدکم[۶]؛

شما با پیمان من، به امر من عمل بکنید، من هم به آن پیمان عمل میکنم؛ خدای متعال این جوری گفته دیگر. این درس بزرگ ماست.[۷]»

۶ - بقره/۴۰

۷ - بیانات مقام معظم رهبری در دیدار با جمعی از قاریان، ۱۳۸۸/۵/۳

سوم. سنت الهی

«ممکن است آمریکا خطرهایی برای کشورهای دیگر ایجاد کند؛ ممکن است دیوانگی کنند. البته من همین جا بگویم؛ ما سلاح اتمی نداریم، سلاح اتمی هم نخواهیم ساخت، اما در مقابل تهاجم دشمنان - چه آمریکا و چه رژیم صهیونیستی - برای دفاع از خودمان، در همان سطحی که دشمن حمله کند، به آنها حمله خواهیم کرد. قرآن کریم به ما نوید داده است:

و لو قاتلکم الّذین کفروا لولّوا الأدبار ثمّ لا یجدون ولیّا و لا نصیرا. سنّة الله الّتی قد خلت من قبل و لن تجد لسنّة الله تبدیلا [۸].

هیچ جا در قرآن نیامده است که اگر شما شروع به جنگ کردید، حمله کردید، حتماً پیروز خواهید شد؛ ممکن است پیروز بشوید، ممکن است شکست بخورید -همچنان که در جنگهای صدر اسلام، آنجائی که مسلمانان حمله کردند، گاهی شکست خوردند، گاهی هم پیروز شدند- اما وعده داده است که اگر دشمن ابتدا به حمله کرد، آن دشمن قطعاً

۸ - فتح/۲۲ و ۲۳

شکست خواهد خورد. نباید بگوئید این مخصوص صدر اسلام است؛ نه،

سنّة الله الّتی قد خلت من قبل و لن تجد لسنّة الله تبدیلا؛

این قانونِ الهی است. ملت ایران عازم است، بانشاط است، در فکر تهاجم و تجاوز نیست؛ اما به هستی خود، به ثروت خود، به هویت خود، به اسلام خود، به جمهوری اسلامیِ خود با تمام وجود دلبسته و علاقه‌مند است[۹].»

۹ - بیانات مقام معظم رهبری در حرم رضوی، ۱۳۹۱/۱/۱

چهارم. فتح

«اگر ما به وظایفمان در زمینه ی انقلاب عمل کنیم ،دو خصوصیت را در بر خواهد داشت؛ یک خصوصیّت همین است که انقلاب ماندگار خواهد شد...دوّم، آرامشی است که به دل انسان می نشیند. خدای متعال در قرآن درباره ی بیعت با پیغمبر میفرماید:

لَقَد رَضِيَ اللهُ عَنِ المُؤمِنينَ اِذ يُبايِعونَکَ تَحتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ ما فی قُلوبِهِم فَاَنزَلَ السَّکينَةَ عَلَيهِم وَاَثابَهُم فَتحًا قَريبًا [10]؛

ای پیامبر ما! آنهایی که با تو بیعت کردند -خدای متعال می‌دانست که در دلهای اینها چیست- این بیعت با آن انگیزه‌ی صادقانه موجب میشود که خدای متعال سکینه و آرامش را بر دلهای آنها نازل کند. وقتی سکینه بر دلها نازل شد، دغدغه‌ها از بین خواهد رفت، نگرانی‌ها از بین خواهد رفت، ناامیدی از بین خواهد رفت. امروز یکی از کارهای مهمّ دشمنان ایجاد ناامیدی و تزریق ناامیدی است؛ در بخشهای مختلف جوان را ناامید کنند، پیر را ناامید کنند،

۱۰ - فتح/۱۸

انقلابی سابق را ناامید کنند. این آرامش و سکینه‌ی الهی، امید به انسان میدهد. بیعت با پیغمبر این جوری است. شما امروز وقتی با انقلاب بیعت میکنید و بیعت‌تان را تازه میکنید و تجدید میکنید، با پیغمبر بیعت کردید. آن کسی که امروز با امام خمینی بیعت میکند، با پیغمبر بیعت کرده. وقتی شما خطّ انقلابی امام را زنده نگه میدارید و نمی‌گذارید مندرس بشود، نمی‌گذارید رنگ کهنگی بگیرد، در واقع با پیغمبر بیعت کردید؛ با پیغمبر که بیعت کردید، آن وقت

اَنزَلَ اللهُ سَکينَتَهُ عَلی رَسولِهِ وَ عَلَی المُؤمِنينَ؛

[این] در یک آیه ی دیگر [است]؛ در این آیه

فَاَنزَلَ السَّکينَةَ عَلَيهِم؛

خدای متعال آرا مش را به دلها خواهد داد. وقتی آرامش داشتید، اطمینان قلب داشتید، آن وقت در عرصه‌ی مقابله‌ی با دشمن دچار حیرت نمیشوید، دچار ناامیدی نمیشوید، دچار تزلزل نمیشوید؛ امروز براساس این سکینه و این آرامش، انسان میتواند یقین کند که ملّت ایران بر آمریکا و توطئه‌هایش قطعاً پیروز خواهد شد.[11]»

۱۱ - بیانات مقام معظم رهبری در دیدار با مردم قم، ۱۳۹۴/۱۰/۱۹

پنجم. و ما رمیتَ اذ رمیت...

«در مواجهه‌ی با پیروزیها قرآن به ما درس میدهد:

إذا جاءَ نصرُاللهِ و الفَتحُ وَ رأیتَ النّاسَ یَدخُلونَ فی دینِ اللهِ اَفواجاً فَسَبِّح بِحمدِ رَبِّکَ وَ استَغفِرهُ اِنَّه کانَ تَوّاباً[12]،

نمیگوید خوشحالی کن، مثلا برو وسط میدان شعار بده؛ فَسَبِّح بِحمدِ رَبِّکَ؛ [میگوید] برو تسبیح کن؛ این مربوط به تو نیست، مربوط به خداست؛ استغفار کن. در خلال این حرکت ممکن است یک غفلتی از تو سر زده باشد، از خدای متعال طلب مغفرت کن؛ در برخورد با حوادث مثبت این جوری باید برخورد کرد: دچار غرور نشدن، و از خدا دانستن که

و ما رَمَیتَ إذ رَمَیتَ وَلکِنَّ اللهَ رَمی[13].

این اغترار به نفس و اغترار [نسبت] به خدا که انسان غرّه بشود ، [درست نیست]؛

فحَقَّ لَکَ أن لایَغتَرَّ بِکَ الصِّدّیقون[14]

در دعای صحیفه سجادیه [آمده] که صدّیقون هم

۱۲ - نصر/۱تا۳
۱۳ -انفال/۱۷
۱۴ - فرازی از دعای ۳۹ صحیفه سجادیه

نبایستی اغترار پیدا کنند به تو که بگویند «ما که دیگر وضعمان با خدا روشن است و... نخیر، خدای متعال با صدّیقون هم رودربایستی ندارد. [اگر] یک وقت خطایی بکنند، ضربه را خواهند خورد. کاری که انجام میگیرد، کار خوبی را که انجام گرفته، از خودمان ندانیم، از خدا بدانیم. واقع قضیه هم همین است.[15]»

۱۵ - بیانات مقام معظم رهبری در دیدار با اعضای مجلس خبرگان رهبری، ۱۳۹۷/۱۲/۲۳

بخش دوم

کلید رحمت

کلید رحمت

رهبر معظم انقلاب حضرت آیت الله خامنه‌ای مدظله العالی در پاسخ به درخواست دعا برای فتح نهایی جبهه مقاومت و دفع رژیم صهیونیستی، سه توصیه ارائه داده اند:

ایشان خواندن سوره فتح را پیشنهاد کردند زیرا این سوره حاوی بشارت‌های الهی درباره پیروزی و گشایش است.

همچنین توصیه به خواندن دعای چهاردهم صحیفه سجادیه نمودند که دعایی برای درخواست نصرت در برابر ظلم‌هاست؛ با تأکید بر جایگزینی عبارت «فلان ابن فلان» در این دعا با نام «صهیونیست‌ها و آمریکا».

در نهایت، قرائت دعای توسل را سفارش کردند تا با توسل به اهل‌بیت(ع)، گشایش و پیروزی بیشتری برای جبهه مقاومت و امّت اسلام درخواست شود.

بخش دوم: کلید رحمت

سوره فتح

سوره فتح

پیامبر اکرم صلی الله علیه وآله وسلم فرموده اند: «هر کس سوره فتح را قرائت کند، مانند کسی است که همراه پیامبر در فتح حضور داشته است.[16]»

ایشان هنگام نزول سوره فتح به یارانشان فرمودند: «سوره ای بر من نازل شد که نزد من محبوب تر و دوست داشتنی تر از همه آن چیزهایی است که خورشید بر آن تابیده است[17].»

امام صادق علیه السلام نیز درباره قرائت این سوره فرموده اند: «مال‌ها وزنان و فرزندانتان را با قرائت سوره فتح از تلف و گزند و آسیب حفظ کنید؛ زیرا هر کس بر قرائت آن مداومت ورزد، روز قیامت منادی ندا می‌دهد تا همه آفریدگان بشنوند که تو از بندگان خالص من هستی و می فرماید: او را به بندگان شایسته و صالح من ملحق کنید و او را به بهشت نعمت های من وارد سازید و از شراب سر به مهر به او بنوشانید که با طعم کافور است.[18]»

۱۶- مجمع البیان، ج۹، ص۱۸۱
۱۷- کنزالعمال، ح۲۶۳۵
۱۸- ثواب الاعمال، ص۱۱۵

بِسمِ اللهِ الرَّحمٰنِ الرَّحیمِ

اِنّا فَتَحنا لَكَ فَتحًا مُبینًا ﴿۱﴾ لِیَغفِرَ لَكَ اللّٰهُ
به راستی ما برای تو پیروزی آشکاری فراهم آوردیم؛ (۱) تا خدا آنچه را از تبعات گذشته

ما تَقَدَّمَ مِن ذَنبِكَ وَ ما تَاَخَّرَ وَ یُتِمَّ نِعمَتَه‌ُ
[که به نا حق از کفتار و کردار مردم، درباره تو پدید آمده] و پس از آن را برای تو بپوشاند،

عَلَیكَ وَ یَهدِیَكَ صِراطًا مُستَقیمًا ﴿۲﴾ وَ
و نعمتش را بر تو کامل کند، و به راهی راست راهنمایی‌ات نماید؛ (۲) و

یَنصُرَكَ اللّٰهُ نَصرًا عَزیزًا ﴿۳﴾ هُوَ الَّذی اَنزَلَ
خدا تو را به نصرتی توانمندانه و شکست‌ناپذیر یاری دهد. (۳) اوست که

السَّكینَةَ فی قُلوبِ الْمُؤمِنینَ لِیَزدادُوا ایمانًا
آرامش را در دل های مؤمنان نازل کرد، تا ایمانی بر ایمانشان بیفزاید.

مَعَ ایمانِهِم‌ْ وَ لِلّٰهِ جُنودُ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرضِ
و لشکیان آسمان و زمین فقط در سیطره مالکیت و فرمانروایی خداست؛

وَ كانَ اللّٰهُ عَلیمًا حَكیمًا ﴿۴﴾ لِیُدخِلَ
و خدا همواره دانا و حکیم است. (۴) تا مردان و زنان مؤمن

الْمُؤمِنینَ وَ الْمُؤمِنٰتِ جَنّٰتٍ تَجری مِن تَحتِهَا
را در بهشت‌هایی درآورد که از زیر [درختان آن] نهرها جاری است

الْاَنهٰرُ خٰلِدینَ فیها وَ یُكَفِّرَ عَنهُم سَیِّـَٔاتِهِم‌ْ
در حالی که در آن جاودانه‌اند، و گناهانشان را از آنان محو کند،

وَ كانَ ذٰلِكَ عِندَ اللّٰهِ فَوزًا عَظیمًا ﴿۵﴾
و این [سرانجام نیک] نزد خدا کامیابی بزرگ است. (۵)

وَ يُعَذِّبَ الْمُنٰفِقِينَ وَ الْمُنٰفِقٰتِ وَ الْمُشرِكِينَ
و مردان و زنان منافق و مردان و زنان مشرک را که به خدا
وَ الْمُشرِكٰتِ الظّٰآنِّينَ بِاللّٰهِ ظَنَّ السَّوْءِ ۚ
گمان بد می‌برند عذاب کند؛ پیشامد بد زمانه فقط بر خودشان باد.
عَلَيهِمْ دٰآئِرَةُ السَّوْءِ ۖ وَ غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيهِمْ وَ
خدا بر آنان خشم گرفته، و لعنتشان کرده است و دوزخ را
لَعَنَهُمْ وَ اَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ ۖ وَ سٰآءَتْ مَصِيرًا
برای آنان آماده نموده و چه بد بازگشت گاهی است. (۶)
﴿۶﴾ وَ لِلّٰهِ جُنُودُ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ ۖ وَ كَانَ
سپاهیان آسمان‌ها و زمین فقط در سیطره مالکیت و فرمانروایی خداست؛ و خدا همواره
اللّٰهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿۷﴾ اِنّٰآ اَرْسَلْنٰكَ شٰاهِدًا وَ
توانای شکست‌ناپذیر و حکیم است. (۷) ما تو را گواه [بر اعمال امت] و مژده‌رسان و
مُبَشِّرًا وَ نَذِيرًا ﴿۸﴾ لِتُؤْمِنُوا بِاللّٰهِ وَ رَسُولِهٖ وَ
بیم‌دهنده فرستادیم؛ (۸) تا [همه شما مردم] به خدا و پیامبرش ایمان آورید
تُعَزِّرُوهُ وَ تُوَقِّرُوهُ ۚ وَ تُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَ اَصِيلًا ﴿۹﴾
و او را یاری دهید و بزرگش بشمارید و بامداد و شام گاه تسبیحش گویید. (۹)
اِنَّ الَّذِينَ يُبٰايِعُونَكَ اِنَّمَا يُبٰايِعُونَ اللّٰهَ
به یقین کسانی که با تو بیعت می‌کنند، جز این نیست که با خدا بیعت می‌کنند؛
يَدُ اللّٰهِ فَوْقَ اَيْدِيهِمْ ۚ فَمَنْ نَكَثَ فَاِنَّمَا
[دست تو که به منزله] دست خدا [ست]، بالای دست‌های آنان است. پس کسی که پیمان می‌شکند
يَنْكُثُ عَلٰى نَفْسِهٖ ۖ وَ مَنْ اَوْفٰى بِمَا عٰهَدَ
فقط به زیان خود می‌شکند، و کسی که به پیمانی که با خدا

عَلَيهُ اللّٰهَ فَسَيُؤْتِيهِ اَجْرًا عَظِيمًا ﴿۱۰﴾
بسته است وفا کند، خدا به زودی پاداشی بزرگ به او می‌دهد. (۱۰)
سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْاَعْرَابِ شَغَلَتْنَآ
کسانی از بادیه‌نشینان که از جنگ [با دشمن] تخلف کردند به زودی [از روی بهانه‌جویی] به تو می‌گویند:
اَمْوٰالُنَا وَ اَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا ۚ يَقُولُونَ بِاَلْسِنَتِهِمْ
اموال و خانواده‌مان ما را به خود مشغول کردند [به این سبب نتوانستیم به جنگ آییم]؛ پس برای ما آمرزش بخواه.
مَا لَيْسَ فِى قُلُوبِهِمْ ۚ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ
با زبان‌هایشان چیزی می‌گویند که در دل‌هایشان نیست. بگو: اگر خدا زیانی یا سودی
اللّٰهِ شَيْـًٔا اِنْ اَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا اَوْ اَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا ۚ بَلْ
را برای شما بخواهد چه کسی می‌تواند در برابر خدا از شما دفاع کند؟
كَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿۱۱﴾ بَلْ ظَنَنْتُمْ اَنْ
بلکه خدا همواره به آنچه انجام می‌دهید، آگاه است. (۱۱) [تخلف شما از جنگ،
لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَ الْمُؤْمِنُونَ اِلٰٓى اَهْلِيهِمْ اَبَدًا
ربطی به اموال و خانواده‌تان نداشت] بلکه پنداشتید پیامبر و مؤمنان هرگز به کسان خود باز نمی‌گردند،
وَ زُيِّنَ ذٰلِكَ فِى قُلُوبِكُمْ وَ ظَنَنْتُمْ ظَنَّ السَّوْءِ
و این پندار باطل در دل‌هایتان آراسته شد، و گمان بد بردید [که خدا پیامبر و مؤمنان را یاری نخواهد کرد]
وَ كُنْتُمْ قَوْمًا ۢ بُورًا ﴿۱۲﴾ وَ مَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللّٰهِ وَ
و شما به سبب این پندار باطل و گمان بد [قومی نابودشدنی هستید. (۱۲) و هر کس به خدا و پیامبرش ایمان نیاورد
رَسُولِهٖ فَاِنّٰآ اَعْتَدْنَا لِلْكٰفِرِينَ سَعِيرًا ﴿۱۳﴾ وَ لِلّٰهِ
[زیانی به خدا و پیامبر نمی‌رساند]. ما برای کافران آتشی سوزان آماده کرده‌ایم.
مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ ۚ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشٰٓاءُ وَ
(۱۳) و مالکیت و فرمانروایی آسمان‌ها و زمین فقط در سیطره خداست. هر کس را بخواهد می‌آمرزد و

يُعَذِّبُ مَن يَشَآءُ ۚ وَ كانَ اللّٰهُ غَفورًا رَحيمًا ﴿١٤﴾
هر کس را بخواهد عذاب می‌کند؛ و خدا همواره بسیار آمرزنده و مهربان است. (۱۴)

سَيَقولُ الْمُخَلَّفونَ اِذَا انْطَلَقتُم اِلىٰ مَغانِمَ
هنگامی که شما برای به دست آوردن غنایمی روانه [میدان جنگی] می‌شوید، متخلفان [از جنگ حدیبیه]

لِتَأخُذوها ذَرونا نَتَّبِعكُم ۖ يُريدونَ اَن
به زودی خواهند گفت: بگذارید ما هم به دنبال شما بیاییم. [این سبک‌مغزان سودجو] می‌خواهند وعده

يُبَدِّلوا كَلٰمَ اللّٰهِ ۚ قُل لَن تَتَّبِعونا كَذٰلِكُم
خدا را [که به مؤمنان وعده پیروزی و غنیمت داد و به منافقان وعده محرومیت از غنیمت و رحمت داده است]

قالَ اللّٰهُ مِن قَبلُ ۖ فَسَيَقولونَ بَل تَحسُدونَنا ۚ
تغییر دهند. بگو: هرگز دنبال ما نخواهید آمد؛ این گونه خدا پیش از این [درباره شما] فرموده است.

بَل كانوا لا يَفقَهونَ اِلّا قَليلًا ﴿١٥﴾
اما [این گروه بی‌شرم] به زودی خواهند گفت: شما نسبت به ما حسد می‌ورزید. [چنین نیست] بلکه آنان

قُل لِلمُخَلَّفينَ مِنَ الْاَعرابِ سَتُدعَونَ اِلىٰ قَومٍ
جز اندکی نمی‌فهمند. (۱۵) به متخلفان بادیه‌نشین بگو: به زودی به سوی گروهی

اُولي بَأسٍ شَديدٍ تُقاتِلونَهُم اَو يُسلِمونَ ۖ فَاِن
سرسخت و نیرومند دعوت خواهید شد که با آنان بجنگید، یا آنکه اسلام آورند؛

تُطيعوا يُؤتِكُمُ اللّٰهُ اَجرًا حَسَنًا ۖ وَاِن تَتَوَلَّوا
پس اگر اطاعت کنید خدا پاداش نیکی به شما خواهد داد، و اگر روی برگردانید،

كَما تَوَلَّيتُم مِن قَبلُ يُعَذِّبكُم عَذابًا اَليمًا ﴿١٦﴾
همان گونه که پیش از این روی گرداندید، شما را به عذابی دردناک عذاب خواهد کرد. (۱۶)

لَيسَ عَلَى الْاَعمىٰ حَرَجٌ وَ لا عَلَى الْاَعرَجِ حَرَجٌ وَ
بر نابینا و لنگ و بیمار [اگر در جنگ شرکت نکنند] گناهی نیست.

لا عَلَى الْمَريضِ حَرَجٌ ۚ وَ مَن يُطِعِ اللّٰهَ وَ رَسولَهُ
و کسی که از خدا و پیامبرش اطاعت کند، او را در بهشت‌هایی

يُدخِلهُ جَنّٰتٍ تَجري مِن تَحتِهَا الْاَنهٰرُ ۖ وَ مَن
دراورد که از زیر درختان [آن] نهرها جاری است، و هر کس روی بگرداند

يَتَوَلَّ يُعَذِّبهُ عَذابًا اَليمًا ﴿١٧﴾ لَقَد رَضِيَ اللّٰهُ عَنِ
او را به عذابی دردناک عذاب می‌کند. (۱۷) یقیناً خدا از مؤمنان هنگامی که

الْمُؤمِنينَ اِذ يُبايِعونَكَ تَحتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ
زیر آن درخت [که در منطقه حدیبیه بود] با تو بیعت می‌کردند خشنود شد، و خدا آنچه را

ما فى قُلوبِهِم فَاَنزَلَ السَّكينَةَ عَلَيهِم وَ اَثابَهُم
[از خلوص نیّت و پاکی قصد] در دل‌هایشان بود می‌دانست، در نتیجه آرامش را بر آنان نازل کرد، و پیروزی نزدیکی را

فَتحًا قَريبًا ﴿١٨﴾ وَ مَغانِمَ كَثيرَةً يَأخُذونَها ۗ وَ
[که پیروزی در خیبر بود] به آنان پاداش داد. (۱۸) و پاداش دیگر] غنیمت های فراوانی است که آن را

كانَ اللّٰهُ عَزيزًا حَكيمًا ﴿١٩﴾ وَعَدَكُمُ اللّٰهُ مَغانِمَ
به دست می‌آورید؛ و خدا همواره توانای شکست‌ناپذیر و حکیم است. (۱۹) خدا غنیمت‌های فراوانی را در آینده

كَثيرَةً تَأخُذونَها فَعَجَّلَ لَكُم هٰذِهِ وَ كَفَّ
به شما وعده داده است که به دست می‌آورید، و این یک غنیمت را [که فتح خیبر است] برای شما پیش انداخت.

اَيدِيَ النّاسِ عَنكُم وَ لِتَكونَ ءايَةً لِلمُؤمِنينَ
و دست های [تجاوز و ستم] مردم را از شما باز داشت تا این [پیروزی ها] برای مؤمنان نشانه‌ای

وَ يَهديَكُم صِراطًا مُستَقيمًا ﴿٢٠﴾ وَ اُخرىٰ
[از حقّانیّت دین و یاری خدا] باشد و تا شما را به راهی راست هدایت کند. (۲۰) و [غنیمت‌ها و پیروزی‌های]

لَم تَقدِروا عَلَيها قَد اَحاطَ اللّٰهُ بِها ۚ وَ كانَ
دیگر [ی هست] که شما تا کنون بر آنها دست نیافته‌اید، بی‌تردید خدا بر آنها احاطه دارد

اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرًا ﴿٢١﴾ وَ لَوْ قَاتَلَكُمُ

او به آسانی می‌تواند در دسترس شما قرار دهد] و خدا همواره بر هر کاری تواناست. (۲۱)

ٱلَّذِينَ كَفَرُوا لَوَلَّوُا ٱلْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يَجِدُونَ

اگر کافران با شما بجنگند حتما پشت کنان می‌گریزند، آن گاه سرپرست و یاوری

وَلِيًّا وَ لَا نَصِيرًا ﴿٢٢﴾ سُنَّةَ اللّٰهِ ٱلَّتِى قَدْ خَلَتْ

[که از آنان دفاع کند] نمی‌یابند. (۲۲) خدا روشی ثابت و قطعی مقرّر کرده است که از پیش [بر پیروزی مؤمنان و

مِنْ قَبْلُ ۖ وَ لَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللّٰهِ تَبْدِيلًا ﴿٢٣﴾

شکست کافران] جاری بوده است، و هرگز برای روش خدا تغییر و تبدیلی نخواهی یافت. (۲۳)

وَ هُوَ ٱلَّذِى كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَ أَيْدِيَكُمْ

و اوست که پس از آنکه شما را [بجنگ و خونریزی] بر دشمن پیروز و مسلط کرد،

عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ ۚ

دست های آنان را از جنگ با] شما و دست های شما را از [جنگ با] آنان در دل مکه

وَ كَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٢٤﴾ هُمُ ٱلَّذِينَ

[که منطقه حدیبیه است] باز داشت؛ و خدا همواره به آنچه انجام می‌دهید بیناست. (۲۴) آنان کسانی هستند

كَفَرُوا وَ صَدُّوكُمْ عَنِ ٱلْمَسْجِدِ ٱلْحَرَامِ

که کفر ورزیدند و شما را از [ورود به] مسجدالحرام باز داشتند و نیز نگذاشتند قربانی‌هایی که با خود آورده بودید

وَ ٱلْهَدْىَ مَعْكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ مَحِلَّهُ ۚ

به محل قربانی‌اش برسد، و اگر مردان و زنان مؤمن ناشناسی در میان مکه نبودند، تا جنگ شما

وَ لَوْلَا رِجَالٌ مُؤْمِنُونَ وَ نِسَآءٌ مُؤْمِنَٰتٌ لَمْ

سبب کشته شدن آن بی‌گناهان شود و در نتیجه امر ناملایم و مکروهی [چون دیه] گریبان شما را بگیرد

تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطَئُوهُمْ فَتُصِيبَكُمْ مِنْهُمْ

[شما را از جنگ باز نمی‌داشتیم. ولی بازداشتیم] تا خدا هرکه را [مانند مردان و زنان مومنی که

مَعَرَّةٌۢ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۖ لِيُدْخِلَ اللّٰهُ فِى رَحْمَتِهِۦ مَنْ

برای شما ناشناخته بودند] بخواهد در رحمتش درآورد. [و] اگر مؤمنان از کافران جدا بودند

يَشَآءُ ۚ لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا ٱلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ

یقیناً کافران [از اهل مکه] را به عذابی دردناک عذاب می‌کردیم (۲۵)

عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٢٥﴾ إِذْ جَعَلَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا فِى

[یاد کن] هنگامی را که کافران [پس از قرارداد صلح حدیبیه]

قُلُوبِهِمُ ٱلْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ ٱلْجَاهِلِيَّةِ فَأَنْزَلَ اللّٰهُ

دل هایشان را از تعصّب و خشم شدید جاهلی آکنده کردند،

سَكِينَتَهُۥ عَلٰى رَسُولِهِۦ وَ عَلَى ٱلْمُؤْمِنِينَ وَ

پس خدا هم آرامشش را بر پیامبرش و مؤمنان نازل کرد

أَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ ٱلتَّقْوٰى وَ كَانُوٓا أَحَقَّ بِهَا وَ

و روح تقوا را [که حقیقت و جان توحید است] ملازم آنان نمود، و آنان به آن سزاوارتر و اهل آن بودند؛

أَهْلَهَا ۚ وَ كَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمًا ﴿٢٦﴾ لَقَدْ

و خدا همواره به هر چیز داناست. (۲۶) بی‌تردید خدا رؤیای پیامبرش را به حق و درستی تحقق داد

صَدَقَ اللّٰهُ رَسُولَهُ ٱلرُّءْيَا بِٱلْحَقِّ ۖ لَتَدْخُلُنَّ

[که در رؤیا وعده داده بود] شما قطعاً در حال امن و امنیت در حالی که سرهایتان را تراشیده

ٱلْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَآءَ اللّٰهُ ءَامِنِينَ مُحَلِّقِينَ

و موی [یا ناخن] کوتاه کرده‌اید و بیمی ندارید وارد مسجدالحرام خواهید شد.

رُءُوسَكُمْ وَ مُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ ۚ فَعَلِمَ مَا لَمْ

خدا آنچه را که شما نمی‌دانستید [که وعده ورود به مسجدالحرام در سال آینده است] دانست و پیش از آن

تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذٰلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿٢٧﴾

پیروزی نزدیکی [که صلح حدیبیه بود برای شما] قرارداد. (۲۷)

هُوَ ٱلَّذِیٓ اَرسَلَ رَسولَهُۥ بِٱلهُدیٰ وَ دینِ ٱلحَقِّ
اوست که پیامبرش را با هدایت و دین حق فرستاد تا آن را بر همه ادیان
لِیُظهِرَهُۥ عَلَی ٱلدّینِ کُلِّهِۦ ؕ وَ کَفیٰ بِٱللّٰهِ شَهیدًا ﴿۲۸﴾
پیروز کند، و کافی است که خدا [بر وقوع این حقیقت] گواه باشد. (۲۸)
مُحَمَّدٌ رَسولُ ٱللّٰهِ ؕ وَ ٱلَّذینَ مَعَهُۥ اَشِدّآءُ عَلَی
محمّد، فرستاده خداست و کسانی که با او هستند بر کافران سرسخت
ٱلکُفّارِ رُحَمآءُ بَینَهُم تَریٰهُم رُکَّعًا سُجَّدًا
و در میان خودشان با یکدیگر مهربانند، همواره آنان را در رکوع و سجود می‌بینی
یَبتَغونَ فَضلًا مِنَ ٱللّٰهِ وَ رِضوانًا ؗ سیماهُم
که پیوسته فضل و خشنودی خدا را می‌طلبند؛ نشانه آنان در چهره‌شان از اثر سجود پیداست،
فی وُجوهِهِم مِن اَثَرِ ٱلسُّجودِ ؕ ذٰلِكَ مَثَلُهُم
این است توصیف آنان در تورات، و اما توصیفشان در انجیل این است که وجودشان چون زراعتی است
فِی ٱلتَّوریٰةِ وَ مَثَلُهُم فِی ٱلاِنجیلِ ۛ کَزَرعٍ
که جوانه‌های خود را رویانده پس تقویتش کرده تا ستبر و ضخیم شده، و
اَخرَجَ شَطـَٔهُۥ فَـَٔازَرَهُۥ فَاستَغلَظَ فَاستَویٰ
در نتیجه بر ساقه‌هایش [محکم و استوار] ایستاده است، به طوری که
عَلیٰ سوقِهِۦ یُعجِبُ ٱلزُّرّاعَ لِیَغیظَ بِهِمُ
دهقانان را [از رشد و نیروهی خود] به تعجب می‌آورد تا خدا به وسیله [نیروهی و نیرومندی] مؤمنان،
ٱلکُفّارَ ؕ وَ عَدَ ٱللّٰهُ ٱلَّذینَ ءامَنوا وَ عَمِلُوا
کافران را به خشم آورد. [و] خدا به کسانی از آنان که ایمان آورده و
ٱلصّٰلِحٰتِ مِنهُم مَغفِرَةً وَ اَجرًا عَظیمًا ﴿۲۹﴾
کارهای شایسته انجام داده‌اند، آمرزش و پاداشی بزرگ وعده داده است. (۲۹)

.....بخش دوم: کلید رحمت.....

دعای چهاردهم
صحیفه سجادیه

دعای چهاردهم صحیفه سجادیه

دعای چهاردهم صحیفه سجادیه از دعاهای مأثور از امام سجاد علیه‌السلام در یاری خواستن از خدا برای رهایی از ظلم ستم‌کاران است. درخواست تنبیه ستمکار و نجات ستمدیده، مدح ستم‌ستیزی و سرزنش ستم‌پذیری، درخواست آزمایش نشدن با ناامیدی از انتقام الهی از ستمگران و درخواست مقام رضا و تسلیم از محورهای این دعاست.

بِسمِ اللهِ الرَّحمٰنِ الرَّحیمِ

یا مَنْ لایَخْفی عَلَیْهِ اَنْباءُ الْمُتَظَلِّمینَ، وَیا

ای آن که اخبار شکوه‌کنندگان بر تو مخفی نیست،

مَنْ لایَحْتاجُ فی قَصَصِهِمْ اِلی شَهاداتِ

ای آن که سرگذشت ستمدیدگان نزد تو نیازی به شهادت شاهدان ندارد،

الشّاهِدینَ، وَ یا مَنْ قَرُبَتْ نُصْرَتُهُ مِنَ

ای آن که دوران رسیدن یاری تو به ستمدیدگان نزدیک است،

الْمَظْلُومینَ، وَیا مَنْ بَعُدَ عَوْنُهُ عَنِ الظّالِمینَ،

ای آن که مددکاریت از ستمگران دور است، ای خدای من،

قَدْ عَلِمْتَ یا اِلهی، ما نالَنی مِنْ فُلانِ بْنِ

تو می‌دانی از فلانی فرزند فلانی به من آن رسیده

فُلانٍ مِمّا حَظَرْتَ، وَانْتَهَكَهُ مِنّی مِمّا حَجَزْتَ

که از آن نهی نموده‌ای، و پرده حرمتم را که

عَلَیْهِ، بَطَراً فی نِعْمَتِكَ عِنْدَهُ، وَاغْتِراراً

بر او ممنوع ساخته بودی دریده، او از باب طغیان در نعمتت،

بِنَكیرِكَ عَلَیْهِ. اَللّهُمَّ فَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ،

و بی‌اعتنایی به عقابت بر من تاخته، بار خدایا بر محمد و آلش درود فرست،

وَ خُذْ ظالِمی وَ عَدُوّی عَنْ ظُلْمی بِقُوَّتِكَ،

و ستمکارم و دشمنم را با قوّت خود از ستم بر من بازدار،

وَ اَفْلِلْ حَدَّهُ عَنّی بِقُدْرَتِكَ، وَاجْعَلْ لَهُ

و با قدرت خود تندی و تیزی او را بر من بشکن، و او را به

شُغْلاً فيما يَليهِ، وَ عَجْزاً عَمّا يُناويهِ.
خودش مشغول دارد، و در برابر آن که با او به دشمنی برمی‌خیزد ناتوان سازد.

اَللّٰهُمَّ وَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَلا تُسَوِّغْ لَهُ ظُلْمي،
بارخدایا بر محمد و آلش درود فرست، و ستمکار را رخصت ستم بر من مده،

وَاَحْسِنْ عَلَيْهِ عَوْني، وَاعْصِمْني مِنْ مِثْلِ اَفْعالِهِ،
و مرا در برابرش نیکو یاری کن، و مرا از ارتکاب نظیر کارهای او حفظ کن،

وَلا تَجْعَلْني في مِثْلِ حالِهِ. اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى
و در حالتی مانند حالت او قرار مده. بارخدایا بر محمد و آلش درود فرست،

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَاَعْدِني عَلَيْهِ عَدْوى حاضِرَةً تَكُونُ
و مرا در برابر دشمنم نصرتی پیدرنگ عنایت کن، تا طوفان خشمم

مِنْ غَيْظي بِهِ شِفآءً، وَ مِنْ حَنَقي عَلَيْهِ وَفآءً.
نسبت به او فرو نشیند، و داد دلم را از او بگیرد.

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَ عَوِّضْني مِنْ
بارخدایا بر محمد و آلش درود فرست، و عفو و بخشش را

ظُلْمِهِ لي عَفْوَكَ، وَ اَبْدِلْني بِسُوءِ صَنيعِهِ بي
در برابر ستم او به من عطا کن، و بجای سوء رفتار او با من رحمتت را

رَحْمَتَكَ، فَكُلُّ مَكْرُوهٍ جَلَلٌ دُونَ سَخَطِكَ، وَ
پاداشم قرار ده، زیرا هر ناخوشایندی در برابر ترس از قهر تو ناچیز است،

كُلُّ مَرْزِئَةٍ سَوآءٌ مَعَ مَوْجِدَتِكَ. اَللّٰهُمَّ فَكَما
و هر مصیبتی پیش خشم تو آسان. بارالها همانطور که

كَرَّهْتَ اِلَيَّ اَنْ اُظْلَمَ فَقِني مِنْ اَنْ اَظْلِمَ.
ستمکشی را در نظرم ناخوشایند ساختی مرا نیز از ستمکاری حفظ فرما.

اَللّٰهُمَّ لا اَشْكُو اِلى اَحَدٍ سِواكَ، وَلا اَسْتَعينُ
بارالها به احدی غیر تو شکایت نکنم، و از هیچ حاکمی جز تو یاری نمی‌جویم،

بِحاكِمٍ غَيْرِكَ، حاشاكَ، فَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ،
حاشا که چنین کنم، پس بر محمد و آلش درود فرست،

وَصِلْ دُعآئي بِالْاِجابَةِ، وَاقْرِنْ شِكايَتي بِالتَّغْييرِ.
و دعایم را به اجابت برسان، و شکایتم را به تغییر وضع کنونی مقرون سازد.

اَللّٰهُمَّ لاتَفْتِنّي بِالْقُنُوطِ مِنْ اِنْصافِكَ،
بارخدایا مرا به ناامیدی از عدل خود آزمایش مکن،

وَلاتَفْتِنْهُ بِالْاَمْنِ مِنْ اِنْكارِكَ، فَيُصِرَّ عَلى
و دشمن را به ایمنی از کیفرت امتحان منمای، تا بر ستم بر من

ظُلْمي، وَ يُحاضِرَني بِحَقّي، وَ عَرِّفْهُ عَمّا قَليلٍ
اصرار ورزد، و بر حقم مستولی شود، و به همین زودی او را به آنچه ستمکاران را

ما اَوْعَدْتَ الظّالِمينَ، وَعَرِّفْني ما وَعَدْتَ مِنْ
بدان آن تهدید نموده‌ای آشنا کن، و مرا به اجابتی که

اِجابَةِ الْمُضْطَرّينَ. اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ
به بیچارگان وعده داده‌ای آگاهی ده، بارالها بر محمد و آلش درود فرست،

وَآلِهِ، وَ وَفِّقْني لِقَبُولِ ما قَضَيْتَ لي وَ عَلَيَّ، وَ
و مرا به پذیرفتن هر سود و زیانی که درباره‌ام مقدّر فرموده ای موفق کن،

رَضِّني بِما اَخَذْتَ لي وَ مِنّي، وَاهْدِني لِلَّتي هِيَ
و مرا به آنچه از دیگری برای من و از من برای دیگری مستلزم خشنودی ده،

اَقْوَمُ، وَاسْتَعْمِلْني بِما هُوَاَسْلَمُ. اَللّٰهُمَّ وَاِنْ
و به راست‌ترین راهم رهنمون شو، و به سالم‌ترین کار بگمار. بارالها

كانَتِ الْخِيَرَةُ لی عِنْدَكَ فی تَأْخيرِ الْاَخْذِ لی،

اگر خیر مرا در آن بدانی که گرفتن حقّم به تأخیر افتد،

وَ تَرْكِ الْاِنْتِقامِ مِمَّنْ ظَلَمَنی اِلی يَوْمِ الْفَصْلِ

و انتقام از کسی که بر من ظلم روا داشته تا روز روشن شدن حق از باطل

وَ مَجْمَعِ الْخَصْمِ، فَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ اٰلِهِ، وَ

و جایگاه فراهم آمدن مدعیان (یعنی روز محشر) متروک ماند، پس بر محمد و آلش درود فرست،

اَيِّدْنی مِنْكَ بِنِيَّةٍ صادِقَةٍ وَ صَبْرٍ دائِمٍ، وَ اَعِذْنی

و مرا از جانب خود به نیت صادقانه و صبر همیشگی یاری فرما، و از رغبت ناشایسته

مِنْ سُوءِ الرَّغْبَةِ وَ هَلَعِ اَهْلِ الْحِرْصِ، وَ صَوِّرْ فی

و آزمندی اهل حرص پناه ده، و نقشی از ثوابی که برای من ذخیره نموده‌ای،

قَلْبی مِثالَ مَا ادَّخَرْتَ لی مِنْ ثَوابِكَ، وَ اَعْدَدْتَ

و جزاء و عقابی که برای دشمنم آماده کرده‌ای در دلم مصوّر فرما،

لِخَصْمی مِنْ جَزائِكَ وَ عِقابِكَ، وَاجْعَلْ ذلِكَ

و آن را وسیله‌ای برای خرسندی من به قضایت،

سَبَباً لِقَناعَتی بِما قَضَيْتَ، وَ ثِقَتی بِما تَخَيَّرْتَ،

و اطمینانم به آنچه به جهت من اختیار کرده‌ای قرار ده،

امينَ رَبَّ الْعالَمينَ، اِنَّكَ ذُوالْفَضْلِ الْعَظيمِ،

ای پروردگار جهانیان دعایم را مستجاب کن، زیرا که تو صاحب فضل عظیمی،

وَ اَنْتَ عَلی كُلِّ شَیْءٍ قَديرٌ.

و بر هر کاری توانائی

..... بخش دوم: کلید رحمت .....

دعای توسل

دعای توسّل

دعای توسّل، دعا و درخواست حاجت از درگاه خداوند است؛ با این ویژگی که هنگام دعا، خدا را به حق چهارده معصوم قسم می‌دهیم و از او می‌خواهیم که به حق آنان، حاجت و دعای ما را برآورده سازد. این دعا را محمد بن بابویه از ائمه علیهم‌السلام روایت کرده و برای هر چیز خوانده شود، فوراً اجابت خواهد شد.

بِسمِ اللهِ الرَّحمٰنِ الرَّحیمِ

اللّٰهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُكَ وَأَتَوَجَّهُ إِلَیْكَ بِنَبِیِّكَ نَبِیِّ الرَّحْمَةِ
مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ،

خدایا از تو می‌خواهم و به‌سویت روی آورده به وسیله پیامبرت، پیامبر رحمت محمّد (درود خدا بر او و خاندانش)

یَا أَبَا الْقَاسِمِ، یَا رَسُولَ اللهِ، یَا إِمامَ الرَّحْمَةِ،
یَا سَیِّدَنا وَمَوْلَانَا إِنَّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا
وَتَوَسَّلْنا بِكَ إِلَى اللهِ وَقَدَّمْناكَ بَیْنَ یَدَیْ حَاجَاتِنا،
یَا وَجِیهاً عِنْدَ اللهِ اشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللهِ؛

ای ابا القاسم، ای فرستاده خدا، ای پیشوای رحمت، ای آقا و مولای ما، به تو رو آوردیم و تو را واسطه قرار دادیم و به سوی خدا به تو متوسل شدیم و تو را پیش روی حاجاتمان نهادیم، ای آبرومند نزد خدا، برای ما نزد خدا شفاعت کن؛

یَا أَبَا الْحَسَنِ، یَا أَمِیرَ الْمُؤْمِنِینَ،
یَا عَلِیَّ بْنَ أَبِی طالِبٍ، یَا حُجَّةَ اللهِ عَلَى خَلْقِهِ،
یَا سَیِّدَنا وَمَوْلانا إِنَّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا
بِكَ إِلَى اللهِ وَقَدَّمْناكَ بَیْنَ یَدَیْ حاجاتِنا،
یا وَجِیهاً عِنْدَ اللهِ اشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللهِ؛

ای ابا الحسن، ای امیرالمؤمنین، ای علی بن ابیطالب، ای حجّت خدا بر بندگان، ای آقا و مولای ما، به تو روی آوردیم و تو را واسطه قرار دادیم و به‌سوی خدا به تو متوسل شدیم و تو را پیش روی حاجاتمان نهادیم، ای آبرومند نزد خدا، برای ما نزد خدا شفاعت کن؛

یا فاطِمَةُ الزَّهْراءُ، یَا بِنْتَ مُحَمَّدٍ،
یَا قُرَّةَ عَیْنِ الرَّسُولِ، یَا سَیِّدَتَنا وَمَوْلاتَنا
إِنَّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا بِكِ إِلَى اللهِ
وَقَدَّمْناكِ بَیْنَ یَدَیْ حاجاتِنا،
یَا وَجِیهَةً عِنْدَ اللهِ اشْفَعِی لَنا عِنْدَ اللهِ؛

ای فاطمه زهرا، ای دختر دلبند محمّد، ای نور چشم رسول خدا، ای سرور و بانوی ما، به تو روی آوردیم و تو را واسطه قرار دادیم و به‌سوی خدا به تو متوسل شدیم و تو را پیش روی حاجاتمان نهادیم، ای آبرومند نزد خدا، برای ما نزد خدا شفاعت کن؛

يَا أَبا مُحَمَّدٍ، يَا حَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ، أَيُّهَا الْمُجْتَبىٰ،
يَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ، يَا حُجَّةَ اللهِ عَلىٰ خَلْقِهِ،
يَا سَيِّدَنا وَمَوْلانا إِنَّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا
وَتَوَسَّلْنا بِكَ إِلَى اللهِ وَقَدَّمْناكَ بَيْنَ يَدَيْ حاجاتِنا،
يَا وَجِيهاً عِنْدَ اللهِ اشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللهِ؛

ای ابا محمّد، ای حسن بن علی، ای برگزیده، ای فرزند فرستاده خدا، ای حجّت خدا بر بندگان، ای آقا و مولای ما. به تو روی آوردیم و تو را واسطه قرار دادیم و به‌سوی خدا به تو متوسل شدیم و تو را پیش روی حاجاتمان نهادیم. ای آبرومند نزد خدا، برای ما نزد خدا شفاعت کن؛

يَا أَبا عَبْدِاللهِ، يَا حُسَيْنَ بْنَ عَلِيٍّ، أَيُّهَا الشَّهِيدُ،
يَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ، يَا حُجَّةَ اللهِ عَلىٰ خَلْقِهِ،
يَا سَيِّدَنا وَمَوْلانا إِنَّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا
وَتَوَسَّلْنا بِكَ إِلَى اللهِ وَقَدَّمْناكَ بَيْنَ يَدَيْ حاجاتِنا،
يَا وَجِيهاً عِنْدَ اللهِ، اشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللهِ؛

ای ابا عبدالله، ای حسین بن علی، ای شهید، ای فرزند فرستاده خدا، ای حجّت خدا بر بندگان، ای آقا و مولای ما. به تو روی آوردیم و تو را واسطه قرار دادیم و به‌سوی خدا به تو متوسل شدیم و تو را پیش روی حاجاتمان نهادیم. ای آبرومند نزد خدا، برای ما نزد خدا شفاعت کن؛

يَا اَبَا الْحَسَنِ، يا عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ، يَا زَيْنَ
الْعابِدِينَ، يَا اَبْنَ رَسُولِ اللهِ، يَا حُجَّةَ اللهِ عَلىٰ
خَلْقِهِ، يَا سَيِّدَنا وَمَوْلانا إِنَّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا
وَتَوَسَّلْنا بِكَ إِلَى اللهِ وَقَدَّمْناكَ بَيْنَ يَدَيْ حاجاتِنا،
يَا وَجِيهاً عِنْدَ اللهِ اشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللهِ؛

ای ابا الحسن، ای علی بن الحسین، ای زین‌العابدین، ای فرزند فرستاده خدا، ای حجّت خدا بر بندگان، ای آقا و مولای ما. به تو روی آوردیم و تو را واسطه قرار دادیم و به‌سوی خدا به تو متوسل شدیم و تو را پیش روی حاجاتمان نهادیم. ای آبرومند نزد خدا، برای ما نزد خدا شفاعت کن؛

يَا أَبا جَعْفَرٍ، يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ، أَيُّهَا الْباقِرُ،
يَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ، يَا حُجَّةَ اللهِ عَلىٰ خَلْقِهِ،
يَا سَيِّدَنا وَمَوْلانا إِنَّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا
وَتَوَسَّلْنا بِكَ إِلَى اللهِ وَقَدَّمْناكَ بَيْنَ يَدَيْ حاجاتِنا،
يَا وَجِيهاً عِنْدَ اللهِ اشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللهِ؛

ای ابا جعفر، ای محمّد بن علی، ای باقر، ای فرزند فرستاده خدا، ای حجّت خدا بر بندگان، ای آقا و مولای ما. به تو روی آوردیم و تو را واسطه قرار دادیم و به‌سوی خدا به تو متوسل شدیم و تو را پیش روی حاجاتمان نهادیم. ای آبرومند نزد خدا، برای ما نزد خدا شفاعت کن؛

يَا أَبَا عَبْدِ اللهِ، يَا جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ، أَيُّهَا الصَّادِقُ،
يَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ، يَا حُجَّةَ اللهِ عَلىٰ خَلْقِهِ، يَا
سَيِّدَنا وَمَوْلانَا إِنَّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا
بِكَ إِلَى اللهِ وَقَدَّمْناكَ بَيْنَ يَدَيْ حاجاتِنا،
يَا وَجِيهاً عِنْدَ اللهِ اشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللهِ؛

ای اباعبدالله، ای جعفر بن محمّد، ای صادق، ای فرزند رسول خدا، ای حجّت خدا بر بندگان، ای آقا و مولای ما، به تو روی آوردیم و تو را واسطه قرار دادیم و به‌سوی خدا به تو متوسل شدیم و تو را پیش روی حاجاتمان نهادیم، ای آبرومند نزد خدا، برای ما نزد خدا شفاعت کن؛

يَا أَبَا الْحَسَنِ، يَا مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ، أَيُّهَا الْكاظِمُ، يَا
ابْنَ رَسُولِ اللهِ، يَا حُجَّةَ اللهِ عَلىٰ خَلْقِهِ، يَا سَيِّدَنا
وَمَوْلانَا إِنَّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا
وَتَوَسَّلْنا بِكَ إِلَى اللهِ وَقَدَّمْناكَ بَيْنَ يَدَيْ حاجاتِنا،
يَا وَجِيهاً عِنْدَ اللهِ اشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللهِ؛

ای ابا الحسن، ای موسی بن جعفر، ای کاظم، ای فرزند فرستاده خدا، ای حجّت خدا بر بندگان، ای آقا و مولای ما، به تو روی آوردیم و تو را واسطه قرار دادیم و به‌سوی خدا به تو متوسل شدیم و تو را پیش روی حاجاتمان نهادیم، ای آبرومند نزد خدا، برای ما نزد خدا شفاعت کن؛

يَا أَبَا الْحَسَنِ يَا عَلِيَّ بْنَ مُوسىٰ، أَيُّهَا الرِّضا،
يَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ، يَا حُجَّةَ اللهِ عَلىٰ خَلْقِهِ، يَا سَيِّدَنا
وَمَوْلانا إِنَّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا بِكَ إِلَى
اللهِ وَقَدَّمْناكَ بَيْنَ يَدَيْ حاجَاتِنا،
يَا وَجِيهاً عِنْدَ اللهِ اشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللهِ؛

ای ابا الحسن، ای علی بن موسی، ای رضا، ای فرزند فرستاده خدا، ای حجّت خدا بر بندگان، ای آقا و مولای ما، به تو روی آوردیم و تو را واسطه قرار دادیم و به‌سوی خدا به تو متوسل شدیم و تو را پیش روی حاجاتمان نهادیم، ای آبرومند نزد خدا، برای ما نزد خدا شفاعت کن؛

يَا أَبا جَعْفَرٍ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ، أَيُّهَا التَّقِيُّ الْجَوادُ،
يَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ، يَا حُجَّةَ اللهِ عَلىٰ خَلْقِهِ،
يَا سَيِّدَنا وَمَوْلانَا إِنَّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا
وَتَوَسَّلْنا بِكَ إِلَى اللهِ وَقَدَّمْناكَ بَيْنَ يَدَيْ حاجَاتِنا،
يَا وَجِيهاً عِنْدَ اللهِ اشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللهِ؛

ای ابا جعفر، ای محمّد بن علی، ای تقی جواد، ای فرزند فرستاده خدا، ای حجّت خدا بر بندگان، ای آقا و مولای ما، به تو روی آوردیم و تو را واسطه قرار دادیم و به‌سوی خدا به تو متوسل شدیم و تو را پیش روی حاجاتمان نهادیم، ای آبرومند نزد خدا، برای ما نزد خدا شفاعت کن؛

يَا أَبَا الْحَسَنِ، يَا عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ، أَيُّهَا الْهَادِي النَّقِيُّ، يَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ، يَا حُجَّةَ اللهِ عَلىٰ خَلْقِهِ، يَا سَيِّدَنا وَمَوْلانا إِنَّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا بِكَ إِلَى اللهِ وَقَدَّمْناكَ بَيْنَ يَدَيْ حاجاتِنا، يَا وَجِيهاً عِنْدَ اللهِ اشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللهِ؛

ای ابا الحسن، ای علی بن محمّد، ای هادی نقی، ای فرزند فرستاده خدا، ای حجّت خدا بر بندگان، ای آقا و مولای ما، به تو روی آوردیم و تو را واسطه قرار دادیم و به‌سوی خدا به تو متوسل شدیم و تو را پیش روی حاجاتمان نهادیم، ای آبرومند نزد خدا، برای ما نزد خدا شفاعت کن؛

يَا أَبَا مُحَمَّدٍ، يَا حَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ أَيُّهَا الزَّكِيُّ الْعَسْكَرِيُّ ، يَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ، يَا حُجَّةَ اللهِ عَلىٰ خَلْقِهِ، يَا سَيِّدَنا وَمَوْلانا إِنَّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا بِكَ إِلَى اللهِ وَقَدَّمْناكَ بَيْنَ يَدَيْ حاجاتِنا، يَا وَجِيهاً عِنْدَ اللهِ اشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللهِ؛

ای ابا محمّد، ای حسن بن علی، ای پاک‌نهاد عسکری، ای فرزند فرستاده خدا، ای حجّت خدا بر بندگان، ای آقا و مولای ما، به تو روی آوردیم و تو را واسطه قرار دادیم و به‌سوی خدا به تو متوسل شدیم و تو را پیش روی حاجاتمان نهادیم، ای آبرومند نزد خدا، برای ما نزد خدا شفاعت کن؛

يَا وَصِيَّ الْحَسَنِ، وَالْخَلَفَ الْحُجَّةَ، أَيُّهَا الْقائِمُ الْمُنْتَظَرُ الْمَهْدِيُّ، يَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ، يَا حُجَّةَ اللهِ عَلىٰ خَلْقِهِ، يَا سَيِّدَنا وَمَوْلانا إِنَّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا بِكَ إِلَى اللهِ وَقَدَّمْناكَ بَيْنَ يَدَيْ حاجاتِنا، يَا وَجِيهاً عِنْدَ اللهِ اشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللهِ.

ای جانشین حسن، ای یادگار شایسته، ای پایدار مورد امید، ای مهدی، ای فرزند فرستاده خدا، ای حجّت خدا بر بندگان، ای آقا و مولای ما، به تو روی آوردیم و تو را واسطه قرار دادیم و به‌سوی خدا به تو متوسل شدیم و تو را پیش روی حاجاتمان نهادیم، ای آبرومند نزد خدا، برای ما نزد خدا شفاعت کن.

پس از خواندن دعا، حاجات خود را بخواهد که به خواست خدا برآورده می‌شود؛ و در روایت دیگری وارد شده است که بعد از خواندن دعا چنین گوید:

يَا سادَتِي وَمَوالِيَّ، إِنِّي تَوَجَّهْتُ بِكُمْ أَئِمَّتِي وَعُدَّتِي لِيَوْمِ فَقْرِي وَحاجَتِي إِلَى اللهِ، وَتَوَسَّلْتُ بِكُمْ إِلَى اللهِ، وَاسْتَشْفَعْتُ بِكُمْ إِلَى اللهِ،فَاشْفَعُوا لِي عِنْدَ اللهِ، وَاسْتَنْقِذُونِي مِنْ ذُنُوبِي عِنْدَ اللهِ،

ای آقایان و سرورانم، من به شما پیشوایان و توشه‌هایم برای روز تنگدستی روی آوردم و نیازم به‌سوی خداست و به وسیلهٔ شما توسّل جستم به‌سوی خدا، پس در نزد خدا واسطه من شوید و مرا پیش خدا از گناهانم رهایی بخشید

فَإِنَّكُمْ وَسِيلَتِي إِلَى اللهِ، وَبِحُبِّكُمْ وَبِقُرْبِكُمْ أَرْجُو نَجاةً مِنَ اللهِ، فَكُونُوا عِنْدَ اللهِ رَجائِي، يَا سادَتِي يَا أَوْلِياءَ اللهِ، صَلَّى اللهُ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ، وَلَعَنَ اللهُ أَعْداءَ اللهِ ظالِمِيهِمْ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ، آمِينَ رَبَّ الْعالَمِينَ.

که تنها شما وسیله من به سوی خدا هستید، من با دوستی با شما و نزدیک شدن به شما امیدوار نجات از سوی خدا هستم، پس نزد خدا امید من باشید، ای آقایان من و دوستداران خدا، خدایا بر همه آنان درود فرست و لعنت خدا بر دشمنان خدا، آن ستمگران به محمّد و خاندان محمّد، از پیشینیان و پسینیان، ای پروردگار جهانیان دعایم را اجابت کن.

بخش سوم

سهم من در میدان

وقتی جنگ به خانه رسیده، تماشاچی بودن دیگر معنا ندارد. همه ما مخاطب آیات نصرت و فتح هستیم؛ اگر کاری انجام ندهیم، نصرتی هم وجود نخواهد داشت. اما اگر فعالانه در میدان حاضر شویم، هم مشمول وعده نصرت الهی می‌شویم، هم مشمول آرامشی که خداوند وعده داده. اما جنگ که به عهده نظامی‌هاست؛ پس مردم عادی چه وظایفی می‌توانند داشته باشند؟

۱. دعا و نیایش

- انجام توصیه های مقام معظم رهبری (مدظله‌العالی): تلاوت سوره فتح، قرائت دعای چهارده صحیفه سجادیه و دعای توسل
- برگزاری مراسم دعا، نیایش و ختم صلوات جهت پیروزی رزمندگان جبهه اسلام
- نذورات جمعی برای نابودی رژیم غاصب صهیونیستی و جبهه استکبار
- نذر و قربانی برای سلامتی رهبر عزیز انقلاب و رزمندگان اسلام

۲. فرهنگی

- نصب پرچم ایران بر سر در خانه‌ها و مغازه‌ها
- اجرا یا پخش سرودهای حماسی در خیابان‌ها و محل‌های مورد اصابت واقع شده
- برپایی موکب‌های مقاومت
- راه اندازی کاروان های شادی با پخش سرود های حماسی در خیابان ها و محله ها
- پخش شیرینی در محله ها بعد از عملیات های موفقیت آمیز رزمندگان اسلام

۳. خدمت رسانی

- شناسایی و حمایت از خانواده های آسیب پذیر
- پیش بینی و انجام کمک مالی برای خانواده های آسیب دیده در جنگ
- پیش بینی تامین کالاهای اساسی مانند آب، سوخت و انرژی در صورت ایجاد بحران در محله ها
- پیش بینی اماکن قابل اسکان در هر محله در صورت بحران

- آماده سازی بسته های نجات با استفاده از الگوی جمعیت هلال احمر ایران

۴. دیده بانی

- اخذ اخبار از منابع معتبر مانند سایت های رسمی، شبکه های تلویزیونی و مراجع ذیربط
- پخش مطالب آگاهی بخش بین خانواده، دوستان و افراد محل
- گزارش مشاهدات میدانی مشکوک به ایجاد بحران مانند احتکار کالا، شایعه پراکنی، عدم تامین نان توسط نانوایی محل، تولید محتوا به نفع دشمن صهیونیستی و... .
- حساسیت نسبت به خودروهای سرپوشیده مثل وانت ها، ون ها و... .
- اطلاع رسانی موارد مشکوک به یکی از شماره های ذیل:

وزارت اطلاعات ۱۱۳	سازمان اطلاعات سپاه ۱۱۴
سازمان اطلاعات پلیس ۱۱۶	نیروی انتظامی ۱۱۰

- رصد افراد جدید ساکن شده در محله
- حساسیت نسبت به خودروهای جدید و سرپوشیده مثل وانت ها
- مراقبت و سرکشی مداوم از پارکینگ های عمومی و فضاهای متروکه محل و گاراژها

۵. آگاهی بخشی

- پخش مطالب آگاهی بخش بین خانواده و محل
- انتشار هشدارهای امنیتی از مراجع معتبر بین گروه های مجازی خانوادگی دوستان و محله
- تماس تلفنی با اطرافیان و آرامش دادن به یکدیگر

بخش چهارم

زیارت عاشورا

زیارت عاشورا

اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَباعَبْدِاللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
سلام بر تو ای اباعبدالله، سلام بر تو

یَابْنَ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا خِیَرَةَ اللّٰهِ وَ
ای فرزند رسول خدا، سلام بر تو ای برگزیده خدا

اَبْنَ خِیَرَتِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ اَمیرِالْمُؤْمِنینَ
و فرزند برگزیده‌اش، سلام بر تو ای فرزند امیر مؤمنان

وَ اَبْنَ سَیِّدِ الْوَصِیّینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ
و فرزند سرور جانشینان، سلام بر تو

فاطِمَةَ سَیِّدَةِ نِساءِ الْعالَمینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
ای فرزند فاطمه سرور بانوان جهانیان، سلام بر تو

یا ثارَ اللّٰهِ وَ ابْنَ ثارِهِ وَ الْوِتْرَ الْمَوْتُورَ اَلسَّلامُ
ای خون خدا و فرزند خون خدا و ای تنهای کشته شده که هنوز خونخواهی‌ات

عَلَیْکَ وَعَلَی الْاَرْواحِ الَّتی حَلَّتْ بِفِنائِکَ
انجام نگرفته، سلام بر تو و جان‌هایی که به درگاهت فرود آمدند،

عَلَیْکُمْ مِنّی جَمیعاً سَلامُ اللّٰهِ اَبَداً ما بَقیتُ
از سوی من بر همگی شما سلام خدا باد برای همیشه

وَ بَقِیَ اللَّیْلُ وَالنَّهارُ یا اَباعَبْدِاللّٰهِ لَقَدْ عَظُمَتِ
تا هستم و تا شب و روز باقی است، ای اباعبدالله،

الرَّزِیَّةُ وَجَلَّتْ وَعَظُمَتِ الْمُصیبَةُ بِکَ عَلَیْنا
هرآینه عزایت بزرگ و سنگین شد و مصیبت تو بر ما

وَ عَلی جَمیعِ اَهْلِ الْاِسْلامِ وَجَلَّتْ وَعَظُمَتْ
و بر همه اهل اسلام بس دشوار و طاقت‌فرسا گشت و سنگین و دشوار

مُصیبَتُکَ فِی السَّمواتِ عَلی جَمیعِ اَهْلِ
و طاقت‌فرسا شد مصیبتت در آسمان‌ها بر همه اهل آسمان،

السَّمواتِ فَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً اَسَّسَتْ اَساسَ
خدا لعنت کند امتی که بنای ستم و بی‌داد

الظُّلْمِ وَ الْجَوْرِ عَلَیْکُمْ اَهْلَ الْبَیْتِ
بر شما اهل‌بیت را بنیان نهادند و خدا لعنت کند

وَ لَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً دَفَعَتْکُمْ عَنْ مَقامِکُمْ وَ
قومی که شما را از مقامتان دور کرد و از مرتبه‌هایتان برکنار نمود،

اَزالَتْکُمْ عَنْ مَراتِبِکُمُ الَّتی رَتَّبَکُمُ اللّٰهُ فیها
مرتبه‌هایی که خدا شما را در آن‌ها جای داد

وَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً قَتَلَتْکُمْ وَلَعَنَ اللّٰهُ الْمُمَهِّدینَ
و خدا لعنت کند امتی که شما را کشتند؛ و خدا لعنت کند آنان را که امکانات

لَهُمْ بِالتَّمْکینِ مِنْ قِتالِکُمْ بَرِئْتُ اِلَی اللّٰهِ
و توان جنگ با شما را برای ایشان تدارک دیدند، من بیزاری می‌جویم به سوی خدا

وَ اِلَیْکُمْ مِنْهُمْ وَ مِنْ اَشْیاعِهِمْ وَ اَتْباعِهِمْ وَ
و به سوی شما از ایشان و از شیعیان و پیروان و دوستدارانشان،

اَوْلیآئِهِم یا اَباعَبْدِاللّٰهِ اِنّی سِلْمٌ لِمَنْ سالَمَکُمْ
ای اباعبدالله من تا روز قیامت در صلحم با کسی که

وَ حَرْبٌ لِمَنْ حارَبَکُمْ اِلی یَوْمِ الْقِیامَةِ
با شما صلح کرد و در جنگم با کسی که با شما جنگید

وَ لَعَنَ اللَّهُ آلَ زِيادٍ وَ آلَ مَرْوانَ وَ لَعَنَ اللَّهُ
و خدا لعنت کند خاندان زیاد و خاندان مروان را

بَنِي اُمَيَّةَ قاطِبَةً وَ لَعَنَ اللَّهُ ابْنَ مَرْجانَةَ
و خدا همه بنی امیه را لعنت کند و لعنت کند پسر مرجانه

وَ لَعَنَ اللَّهُ عُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَ لَعَنَ اللَّهُ
و عمر بن سعد و شمر را و لعنت کند امّتی که

شِمْراً (شَمِراً)وَ لَعَنَ اللَّهُ اُمَّةً اَسْرَجَتْ وَ
مرکب‌ها را زین کردند و لگام زدند

اَلْجَمَتْ وَ تَنَقَّبَتْ لِقِتالِکَ بِاَبِي اَنْتَ وَ
و جنگ با تو را دنبال کردند؛

اُمّي لَقَدْ عَظُمَ مُصابي بِکَ فَاَسْئَلُ اللَّهَ
پدر و مادرم به فدایت، همانا مصیبت بر من دشوار و طاقت‌فرسا شد،

الَّذي اَکْرَمَ مَقامَکَ وَ اَکْرَمَني بِکَ
از خدا که مقامت را گرامی داشت و مرا به وسیله تو کرامت بخشید،

اَنْ يَرْزُقَني طَلَبَ ثارِکَ مَعَ اِمامٍ مَنْصُورٍ
درخواست می‌کنم که خون‌خواهی تو را همراه پیشوای یاری شده

مِنْ اَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
از اهل‌بیت محمّد (درود خدا بر او و خاندانش)

وَ آلِهِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْني عِنْدَکَ وَجيهاً
روزی من کند، خدایا به حق حسین مرا

بِالْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلامُ في الدُّنْيا وَ الْآخِرَةِ
نزد خود در دنیا و آخرت آبرومند قرار ده،

يا اَباعَبْدِاللَّهِ اِنّي اَتَقَرَّبُ اِلَى اللَّهِ وَ اِلَى
ای اباعبدالله من به خدا و رسولش و امیرمؤمنان

رَسُولِهِ وَ اِلَى اميرِالْمُؤْمِنينَ وَ اِلَى فاطِمَةَ وَ
و فاطمه و حسن تقرّب می‌جویم، به دوستی تو؛

اِلَى الْحَسَنِ وَ اِلَيْکَ بِمُوالاتِکَ وَ بِالْبَرائَةِ
و به بیزاری از کسی که با تو جنگید

(مِمَّنْ قاتَلَکَ وَ نَصَبَ لَکَ الْحَرْبَ
و به تو اعلام جنگ داد و به بیزاری

وَ بِالْبَرائَةِ مِمَّنْ اَسَّسَ اَساسَ الظُّلْمِ وَ
از آن‌که اساس ستم و جور بر ضدّ شما را پایه‌گذاری کردند

الْجَوْرِعَلَيْکُمْ وَ اَبْرَءُ اِلَى اللَّهِ وَ اِلى رَسُولِهِ)
و بیزاری می‌جویم بسوی خدا و رسولش] از کسی که

مِمَّنْ اَسَّسَ اَساسَ ذلِکَ وَبَنى عَلَيْهِ بُنْيانَهُ وَ
پایه‌گذاری کرد اساس این حادثه را و بنا نهاد بر آن بنیانش را

جَرى في ظُلْمِهِ وَجَوْرِهِ عَلَيْکُمْ وَعلى اَشْياعِکُمْ
و روان شد در ستم و بیدادش بر شما و شیعیان شما،

بَرِئْتُ اِلَى اللَّهِ وَاِلَيْکُمْ مِنْهُمْ وَاَتَقَرَّبُ اِلَى اللَّهِ ثُمَّ
از ایشان به سوی خدا و شما بیزارم و به خدا تقرّب می‌جویم

اِلَيْکُمْ بِمُوالاتِکُمْ وَمُوالاةِ وَلِيِّکُمْ وَ بِالْبَرائَةِ
و پس از آن به شما نیز با دوستی نسبت به شما و دوستی نسبت به دوستان شما

مِنْ اَعْدائِکُمْ وَ النّاصِبينَ لَکُمُ الْحَرْبَ
و به بیزاری از دشمنانتان و برپاکنندگان جنگ با شما

وَ بِالْبَرائَةِ مِنْ اَشْياعِهِمْ وَ اَتْباعِهِمْ اِنّی
و به بیزاری از شیعیان و پیروان آن‌ها، من در صلحم

سِلْمٌ لِمَنْ سالَمَکُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ حارَبَکُمْ
با کسی که با شما صلح کرد و در جنگم با کسی که با شما جنگید و

وَ وَلِیٌّ لِمَنْ والاکُمْ وَ عَدُوٌّ لِمَنْ عاداکُمْ
دوستم با کسی که شما را دوست داشت و دشمنم با کسی که شما را دشمن داشت؛

فَاَسْئَلُ اللّهَ الَّذی اَکْرَمَنی بِمَعْرِفَتِکُمْ
پس درخواست می‌کنم از خدا که مرا به معرفت شما

وَمَعْرِفَةِ اَوْلِیائِکُمْ وَرَزَقَنِی الْبَرائَةَ مِنْ اَعْدائِکُمْ
و دوستان شما گرامی داشت و بیزاری از دشمنان شما را نصیب من کرد،

اَنْ یَجْعَلَنی مَعَکُمْ فِی الدُّنْیا وَالْاخِرَةِ وَاَنْ
اینکه مرا در دنیا و آخرت با شما قرار دهد و جایگاهم را

یُثَبِّتَ لی عِنْدَکُمْ قَدَمَ صِدْقٍ فِی الدُّنْیا وَ
نزد شما با پیشینه‌ای نیک استوار بدارد و از او می‌خواهم

الْاخِرَةِ وَ اَسْئَلُهُ اَنْ یُبَلِّغَنِی الْمَقامَ الْمَحْمُودَ
که مرا برساند به مقام ستوده‌ای که

لَکُمْ عِنْدَ اللّهِ وَ اَنْ یَرْزُقَنی طَلَبَ ثاری مَعَ
برای شما نزد خداست و روزی کند خون‌خواهی‌ام را به همراه

اِمامٍ هُدیً ظاهِرٍ ناطِقٍ (بِالْحَقِّ) مِنْکُمْ وَ
امام هدایت‌گر آشکار و گویای به حق از خاندان شما؛

اَسْئَلُ اللّهَ بِحَقِّکُمْ وَبِالشَّاْنِ الَّذی لَکُمْ عِنْدَهُ
و از خدا می‌خواهم به حق شما و منزلتی که برای شما نزد اوست

اَنْ یُعْطِیَنی بِمُصابی بِکُمْ اَفْضَلَ ما یُعْطی
که عطا کند به من به خاطر مصیبت‌زدگی‌ام به شما برترین چیزی را

مُصاباً بِمُصیبَتِهِ مُصیبَةً ما اَعْظَمَها
که عطا کند به مصیبت‌زده‌ای به خاطر مصیبتش،

وَ اَعْظَمَ رَزِیَّتَها فِی الْاِسْلامِ وَ فی جَمیعِ
چه مصیبتی بزرگ است آن مصیبت و چه دشوار و طاقت‌فرسا است آن عزا در اسلام

السَّمواتِ وَ الْاَرْضِ اَللّهُمَّ اجْعَلْنی فی مَقامی
و در همه آسمان‌ها و زمین. خدایا در این جایگاه مرا از کسانی قرار ده

هذا مِمَّنْ تَنالُهُ مِنْکَ صَلَواتٌ وَرَحْمَةٌ وَمَغْفِرَةٌ
که از سوی تو به آنان درود و رحمت و آمرزش می‌رسد،

اَللّهُمَّ اجْعَلْ مَحْیایَ مَحْیا مُحَمَّدٍ وَ آلِ
خدایا حیاتم را حیات [آمیخته به عشق] محمّد و خاندان محمّد و

مُحَمَّدٍ وَ مَماتی مَماتَ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ
مرگم را مرگ [در حال شیفتگی به] محمّد و خاندان محمّد قرار ده؛

اَللّهُمَّ اِنَّ هذا یَوْمٌ تَبَرَّکَتْ بِهِ بَنُو اُمَیَّةَ
خدایا این روز روزی است که به آن تبرّک جستند بنی‌امیه

وَ ابْنُ آکِلَةِ الْاَکْبادِ اللَّعینُ ابْنُ اللَّعینِ
و فرزند جگرخوار، آن لعنت‌شده فرزند لعنت شده

عَلی لِسانِکَ وَ لِسانِ نَبِیِّکَ صَلَّی اللّهُ
بر زبان تو و زبان پیامبرت (درود خدا

عَلَیْهِ وَ آلِهِ فی کُلِّ مَوْطِنٍ وَ مَوْقِفٍ
بر او و خاندانش) در هر کجا و هر جایی که

وَقَفَ فيهِ نَبِيُّكَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ
پیامبرت (درود خدا بر او و خاندانش) در آن ایستاد.

اَللّٰهُمَّ الْعَنْ اَبَاسُفْيانَ وَ مُعاوِيَةَ وَ يَزيدَ
خدایا لعنت کن ابوسفیان و معاویه و یزید فرزند معاویه را

بْنَ مُعاوِيَةَ عَلَيْهِمْ مِنْكَ اللَّعْنَةُ اَبَدَ
که از جانب تو بر آنان لعنت باد به جاودانگی جاودان‌ها

الْآبِدينَ وَ هذا يَوْمٌ فَرِحَتْ بِهِ آلُ زِيادٍ وَ
و امروز روزی است که خوشحال شدند به این روز خاندان زیاد و

آلُ مَرْوانَ بِقَتْلِهِمُ الْحُسَيْنَ صَلَواتُ اللّٰهِ
خاندان مروان، به خاطر کشتن حضرت امام حسین

عَلَيْهِ (عَلَيْهِ السَّلامُ) اَللّٰهُمَّ فَضاعِفْ
(درود خدا بر او)؛ خدایا پس لعنت و

عَلَيْهِمُ اللَّعْنَ مِنْكَ وَ الْعَذابَ (الْأَليمَ)
شکنجه‌ات را بر آنان دوچندان کن.

اَللّٰهُمَّ اِنّي اَتَقَرَّبُ اِلَيْكَ في هذَا الْيَوْمِ
خدایا من در این روز و در این جایگاه و

وَ في مَوْقِفي هذا وَ اَيّامِ حَياتي بِالْبَرائَةِ
همه روزهای زندگی‌ام به تو تقرّب می‌جویم،

مِنْهُمْ وَاللَّعْنَةِ عَلَيْهِمْ وَ بِالْمُوالاتِ
به بیزاری از اینان و لعنت بر ایشان و به دوستی

لِنَبِيِّكَ وَ آلِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمُ اَلسَّلامُ
پیامبرت و خاندان پیامبرت (درود بر او و ایشان)؛

سپس می‌گوئی صد مرتبه: اَللّٰهُمَّ الْعَنْ اَوَّلَ ظالِمٍ ظَلَمَ
خدایا لعنت کن نخستین ستمکاری را

حَقَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ آخِرَ تابِعٍ لَهُ عَلى
که به حق محمّد و خاندان محمّد ستم کرد و آخرین کسی را

ذلِكَ اَللّٰهُمَّ الْعَنِ الْعِصابَةَ الَّتي جاهَدَتِ
که در این ستم از او پیروی نمود. خدایا لعنت کن جمعیتی را

الْحُسَيْنَ وَ شايَعَتْ وَ بايَعَتْ وَ تابَعَتْ
که با حسین پیکار کردند و همراهی نمودند و پیمان بستند و

(تابَعَتْ)عَلى قَتْلِهِ اَللّٰهُمَّ الْعَنْهُمْ جَميعاً
پیروی کردند بر کشتن آن حضرت، خدایا همه آنان را لعنت کن؛

پس می‌گوئی صد مرتبه: اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَبا عَبْدِاللّٰهِ وَ
پس بگو «صد مرتبه»: سلام بر تو ای اباعبدالله

عَلَى الْأَرْواحِ الَّتي حَلَّتْ بِفِنائِكَ عَلَيْكَ مِنّي
و بر جان‌هایی که به درگاهت فرود آمدند، از سوی من سلام

سَلامُ اللّٰهِ اَبَداً ما بَقيتُ وَ بَقِيَ اللَّيْلُ وَ النَّهارُ
خدا بر تو باد همیشه تا هستم و تا شب و روز باقی است

وَ لاجَعَلَهُ اللّٰهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنّي لِزِيارَتِكُمْ
و خدا زیارت شما را آخرین زیارت از سوی من قرار ندهد،

اَلسَّلامُ عَلَى الْحُسَيْنِ وَ عَلى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ
سلام بر حسین و بر علی بن الحسین

وَ عَلى اَوْلادِ الْحُسَيْنِ وَ عَلى اَصْحابِ الْحُسَيْنِ
و فرزندان حسین و یاران حسین؛

پس می‌گوئی: اَللّٰهُمَّ خُصَّ اَنْتَ اَوَّلَ ظالِمٍ بِاللَّعْنِ مِنّی
خدایا اختصاص ده، اوّلین ستمکار را از گروی من

وَابْدَءْ بِهِ اَوَّلاً ثُمَّ (الْعَنِ) الثّانِیَ وَالثّالِثَ وَالرّابِعَ
به لعنت و آغاز کن به آن لعنت اولین را،

اَللّٰهُمَّ الْعَنْ یَزیدَ خامِساً وَ الْعَنْ عُبَیْدَاللّٰهِ بْنَ
سپس دومین و سومین و چهارمین را، خدایا یزید پنجم آنان را لعنت کن و لعنت کن

زِیادٍ وَابْنَ مَرْجانَةَ وَعُمَرَبْنَ سَعْدٍ وَشِمْراً وَآلَ
عبیدالله بن زیاد و پسر مرجانه و عمر بن سعد و شمر

اَبی سُفْیانَ وَآلَ زِیادٍ وَآلَ مَرْوانَ اِلی یَوْمِ الْقِیمَةِ
و خاندان ابوسفیان و خاندان زیاد و خاندان مروان را تا روز قیامت.

پس به سجده می روی و می گوئی: اَللّٰهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ
خدایا سپاس تو را سپاس

حَمْدَ الشّاکِرینَ لَکَ عَلی مُصابِهِمْ اَلْحَمْدُ
شکرگزاران بر مصیبت‌زدگی آنان، خدا را سپاس

لِلّٰهِ عَلی عَظیمِ رَزِیَّتی اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنی شَفاعَةَ
بر بزرگی بلا و مصیبتم، خدایا شفاعت حسین را

الْحُسَیْنِ یَوْمَ الْوُرُودِ وَ ثَبِّتْ لی قَدَمَ صِدْقٍ
در روز ورود [به قیامت] نصیبم کن و پیشینهٔ نیک مرا نزد خود

عِنْدَکَ مَعَ الْحُسَیْنِ وَاَصْحابِ الْحُسَیْنِ الَّذینَ
ثابت بدار به همراه حسین و یاران حسین،

بَذَلُوا مُهَجَهُمْ دُونَ الْحُسَیْنِ عَلَیْهِ السَّلامُ
آن‌که جانشان را در دفاع از حسین (درود بر او) بخشیدند.

بخش پنجم

زیارت اربعین

زیارت اربعین

اربعین سید الشهدا علیه السّلام مصادف با روز بیستم صفر است، شیخ طوسی در کتاب تهذیب و مصباح از حضرت حسن عسگری علیه السّلام روایت کرده: نشانه های مؤمن پنج چیز است: پنجاه و یك رکعت نماز گزاردن، که مراد هفده رکعت واجب، و سی وچهار رکعت نافله [مستحب] در هر شب و روز است، و زیارت اربعین، و انگشتر به دست راست نمودن، و پیشانی را در سجده بر خاك نهادن، و بلند گفتن «بسم الله الرّحمن الرّحیم»

کیفیت زیارت حضرت امام حسین علیه السّلام در روز اربعین به دو صورت رسیده: اول: زیارتی است که شیخ در دو کتاب تهذیب و مصباح از صفوان جمّال روایت کرده، که صفوان گفت: مولایم امام صادق علیه السّلام درباره زیارت اربعین به من گفت: هنگامی که قسمت قابل توجهی از روز برآمده، بخوان:

بِسمِ اللهِ الرَّحمٰنِ الرَّحیمِ

اَلسَّلامُ عَلَی وَلِیِّ اللّٰهِ وَحَبیبِهِ اَلسَّلامُ عَلَی خَلیلِ

سلام بر ولی خدا و حبیبش، سلام بر دوست خدا و نجیبش،

اللّٰهِ وَنَجیبِهِ اَلسَّلامُ عَلَی صَفِیِّ اللّٰهِ وَابْنِ صَفِیِّهِ

سلام بر برگزیده خدا و فرزند برگزیده اش،

اَلسَّلامُ عَلَی الْحُسَیْنِ الْمَظْلُومِ الشَّهیدِ اَلسَّلامُ

سلام بر حسین مظلوم شهید، سلام بر

عَلَی أَسیرِ الْکُرُبَاتِ وَ قَتیلِ الْعَبَرَاتِ اَللّٰهُمَّ إِنِّی

او دچار گرفتاری‌ها و کشته اشک‌ها، خدایا من

أَشْهَدُ أَنَّهُ وَلِیُّكَ وَ ابْنُ وَلِیِّكَ وَ صَفِیُّكَ وَ ابْنُ

گواهی می‌دهم که حسین ولی تو و فرزند ولی تو،

صَفِیِّكَ الْفَائِزُ بِکَرَامَتِكَ أَکْرَمْتَهُ بِالشَّهَادَةِ

و فرزند برگزیده توست حسینی که به کرامتت رسیده، او را به شهادت

وَ حَبَوْتَهُ بِالسَّعَادَةِ وَ اجْتَبَیْتَهُ بِطِیبِ الْوِلَادَةِ

گرامی داشتی، و به خوشبختی اختصاصش دادی، و به پاکی ولادت برگزیدی،

وَ جَعَلْتَهُ سَیِّدا مِنَ السَّادَةِ وَ قَائِدا مِنَ الْقَادَةِ

و او را آقایی از آقایان، و پیشروی از پیشرویان،

وَ ذَائِدا مِنَ الذَّادَةِ وَ أَعْطَیْتَهُ مَوَارِیثَ الْأَنْبِیَاءِ

و مدافعی از مدافعان حق قرار دادی، و میراثهای پیامبران را به او عطا فرمودی،

وَ جَعَلْتَهُ حُجَّةً عَلَی خَلْقِكَ مِنَ الْأَوْصِیَاءِ

و او را از میان جانشینان حجّت بر بندگانت قرار دادی،

فَأَعْذَرَ فِي الدُّعَاءِ وَ مَنَحَ النُّصْحَ وَ بَذَلَ

و در دعوتش جای عذری باقی نگذاشت، و از خیرخواهی دریغ نورزید، و جانش را در راه تو بذل کرد،

مُهْجَتَهُ فِيكَ لِيَسْتَنْقِذَ عِبَادَكَ مِنَ الْجَهَالَةِ

تا بندگانت را از جهالت و سرگردانی گمراهی برهاند،

وَ حَيْرَةِ الضَّلَالَةِ وَ قَدْ تَوَازَرَ عَلَيْهِ مَنْ

درحالی که بر علیه او به کمک هم برخاستند،کسانی که دنیا مغرورشان کرد،

غَرَّتْهُ الدُّنْيَا وَ بَاعَ حَظَّهُ بِالْأَرْذَلِ الْأَدْنَى وَ

و بهره واقعی خود را به فرومایه‌تر و پست‌تر چیز فروختند،

شَرَى آخِرَتَهُ بِالثَّمَنِ الْأَوْكَسِ وَ تَغَطْرَسَ وَ

و آخرتشان را به کمترین بها به گردونه فروش گذاشتند، تکبّر کردند

تَرَدَّى فِي هَوَاهُ وَ أَسْخَطَكَ وَ أَسْخَطَ نَبِيِّكَ

و خود را در دامن هوای نفس انداختند،تو را و پیامبرت را به خشم آوردند،

وَ أَطَاعَ مِنْ عِبَادِكَ أَهْلَ الشِّقَاقِ وَ النِّفَاقِ

و اطاعت کردند از میان بندگانت، اهل شکاف‌افکنی و نفاق

وَ حَمَلَةَ الْأَوْزَارِ الْمُسْتَوْجِبِينَ النَّارَ [لِلنَّارِ]

و بارکشان گناهان سنگین، و سزاوار آتش را

فَجَاهَدَهُمْ فِيكَ صَابِرا مُحْتَسِبا حَتَّى سُفِكَ

پس با آنان درباره تو صابرانه و به حساب تو جهاد کرد،

فِي طَاعَتِكَ دَمُهُ وَ اسْتُبِيحَ حَرِيمُهُ اللَّهُمَّ

که در طاعت تو خونش ریخته شد و حریمش مُباح گشت. خدایا

فَالْعَنْهُمْ لَعْنا وَبِيلا وَ عَذِّبْهُمْ عَذَابا أَلِيما

آنان را لعنت کن لعنتی سنگین،و عذابشان کن عذابی دردناک،

السَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلامُ

سلام بر تو ای فرزند رسول خدا، سلام بر تو

عَلَيْكَ يَا ابْنَ سَيِّدِ الْأَوْصِيَاءِ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَمِينُ

ای فرزند سرور جانشینان، شهادت می دهم که تو

اللَّهِ وَابْنُ أَمِينِهِ عِشْتَ سَعِيدا وَمَضَيْتَ حَمِيدا

امین خدا و فرزند امین اویی، خوشبخت زیستی و ستوده درگذشتی،

وَ مُتَّ فَقِيدا مَظْلُوما شَهِيدا وَ أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ

و از دنیا رفتی گمگشته،و مظلوم و شهید،گواهی می دهم که خدا

مُنْجِزٌ مَا وَعَدَكَ وَ مُهْلِكٌ مَنْ خَذَلَكَ وَ مُعَذِّبٌ

وفاکننده است آنچه را به تو وعده داده، و نابودکننده کسانی را که از یاری‌ات دریغ ورزیدند،

مَنْ قَتَلَكَ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ وَفَيْتَ بِعَهْدِ اللَّهِ

و عذاب کننده کسانی را که تو را کشتند، و گواهی می دهم که تو به عهد خدا وفا کردید

وَ جَاهَدْتَ فِي سَبِيلِهِ حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ

و در راهش به به جهاد برخاستی تا مرگ فرا رسید، پس خدا لعنت کند

فَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ ظَلَمَكَ

کسانی را که تو را کشتند، و به تو ستم کردند،

وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً سَمِعَتْ بِذَلِكَ فَرَضِيَتْ بِهِ،

و این جریان را شنیدند و به آن خشنود شدند،

اللَّهُمَّ إِنِّي أُشْهِدُكَ أَنِّي وَلِيٌّ لِمَنْ وَالاهُ وَ عَدُوٌّ

خدای من گو را شاهد می‌گیرم که من دوستم با آنانکه او را دوست دارند،

لِمَنْ عَادَاهُ بِأَبِي أَنْتَ وَ أُمِّي يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ

و دشمن با آنان که با او دشمنند، پدر و مادرم فدایت ای فرزند رسول خدا،

أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ نُورا فِي الْأَصْلابِ

گواهی می دهم که تو در صلب‌های

الشَّامِخَةِ وَ الْأَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ [الطَّاهِرَةِ]

بلندمرتبه و رحم‌های پاک نوری بودی،

لَمْ تُنَجِّسْكَ الْجَاهِلِيَّةُ بِأَنْجَاسِهَا وَ لَمْ

جاهلیت با ناپاکی هایش تو را آلوده نکرد،

تُلْبِسْكَ الْمُدْلَهِمَّاتُ مِنْ ثِيَابِهَا وَ أَشْهَدُ

و از جامه‌های تیره و تارش به تو نپوشاند، و گواهی می‌دهم

أَنَّكَ مِنْ دَعَائِمِ الدِّينِ وَ أَرْكَانِ الْمُسْلِمِينَ

که تو از ستون‌های دین، و پایه‌های مسلمانان،

وَ مَعْقِلِ الْمُؤْمِنِينَ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ الْإِمَامُ الْبَرُّ

و پناهگاه مردم مؤمن، و گواهی می دهم که پیشوای نیکوکار،

التَّقِيُّ الرَّضِيُّ الزَّكِيُّ الْهَادِي الْمَهْدِيُّ وَ

پرتقوا، راضی به مقدرات حق،پاکیزه، هدایت کننده،و هدایت شده ای،

أَشْهَدُ أَنَّ الْأَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوَى

و گواهی می‌دهم که امامان از فرزندانت، اصل تقوا،

وَ أَعْلامُ الْهُدَى وَ الْعُرْوَةُ الْوُثْقَى وَ الْحُجَّةُ

و نشانه‌های هدایت، و دستگیره محکم، و حجّت بر

عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَ أَشْهَدُ أَنِّي بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَ

اهل دنیا هستند و گواهی می‌دهم که من به یقین مؤمن به شمایم،

بِإِيَابِكُمْ مُوقِنٌ بِشَرَائِعِ دِينِي وَ خَوَاتِيمِ عَمَلِي

و به بازگشت‌تان یقین دارم، براساس قوانین دینم، و عواقب عملم،

وَ قَلْبِي لِقَلْبِكُمْ سِلْمٌ وَ أَمْرِي لِأَمْرِكُمْ

و قلبم با قلبتان در در صلح، و کارم پیرو کارتان،

مُتَّبِعٌ وَ نُصْرَتِي لَكُمْ مُعَدَّةٌ حَتَّى يَأْذَنَ

و یاری ام برای شما آماده است، تا خدا به شما اجازه دهد،

اللَّهُ لَكُمْ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لا مَعَ عَدُوِّكُمْ

پس با شمایم نه با دشمنانتان،

صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَ عَلَى أَرْوَاحِكُمْ وَ

درودهای خدا بر شما، و بر ارواح و پیکرهایتان،

أَجْسَادِكُمْ [أَجْسَامِكُمْ] وَ شَاهِدِكُمْ وَ غَائِبِكُمْ

و بر حاضر و غایبتان، و بر ظاهر و باطنتان،

وَ ظَاهِرِكُمْ وَ بَاطِنِكُمْ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ.

آمین ای پروردگار جهانیان.

بخش ششم

شعر پایداری

شعر پایداری

تماشاچی مباش ای دل! تو را هم کربلایی هست...

محمد رسولی

جنگ است فرزندان آرش تیر بردارید
جنگ است، تیر از قبضهٔ تکبیر بردارید

امید مهدی نژاد

تا همت عشق است چرا منت مرگ؟
باید به شهیدان تو پیوست حسین

میلاد عرفان پور

مبادا مرگِ در بستر! مبادا ترسِ از مردن!
به خونِ حاج قاسم‌ها قسم! ما مرد میدانیم!

عاطفه خرّمی

گشوده رو تو به آغوش، پرچمِ میهن
بدون واهمه، سرباز انقلاب، به پیش!

میثم داوودی

در عصر لال بودن دنیا، خوشا به ما
ماییم حرف تازهٔ از حنجر آمده

فائزه امجدیان

